

Inowrocław, 22 maja 1418

Król Władysław [Jagiello] wyraża zdziwienie wobec zawartego w liście wielkiego mistrza zakonu krzyżackiego Michała Küchmeistra twierdzenia, że zwrot [polskim] poddanym koni, wołów i wozów zagarniętych przez poddanych krzyżackich, a zwłaszcza przez komtura brodnickiego [Gotfryda von Rodenberga] adresat uzależnia od uwolnienia [dóbr] zagarniętych przez poddanych polskich poddanym krzyżackim. [Król] stwierdza, że sprawy te są załatwiane [na korzyść poddanych krzyżackich] na bieżąco. Żąda zatem zwrotu zagarniętej własności swoich poddanych.

Oryg.: GSPK, XX. HA, OBA, nr 2747, pap., lac., wym. 224 × 296 mm, jeden spory ubytek, dziewiętnastowieczna notatka o dacie rocznej listu: 1418, in dorso nieczytelna zamykająca list pieczęć wystawcy w czerwonym wosku o śr. 28 mm (wosk przez papier, zob. Gumowski *Pieczęcie*, s. 14, 15, nr 16; *Pieczęcie*, s. 14; *HlebionekKatalog*, s. 105, 106), kustodii brak, resztki papierowego paska zabezpieczającego pieczęć na miejscu, stara sygnatura.

Reg.: RHD 1/1, nr 2747.

Adres [in dorso]: ^aWenerabili et ^breligioso viro domino Michaeli Cuchmester | Ordinis Beate Marie Hospitalis Jerosolomitani Domus Theo|tunicorum de Prussia magistro generali¹, amico grate nobis dilecto.

^cWladislaus Dei gracia ^drex Polonie Lythwanieque | princeps supremus et heres Russie etc.

^eWenerabilis et ^freligiose amice grate nobis dilecte! Litteras vestras pridem nobis exhibitas plena concepimus ratione, | ex quibus vos ipsos fateri collegimus, quomodo subditis nostris equi, boves et currus per vestros et signanter comenda|torem Brodnicensem² essent recepti et restituendi censerentur, cum recepta vestris per nostros viceversa forent resti|tuta, magno |etenim| stupore afficimur nec sufficimus amirari, quod ita exilia et modica ad nostri instanciam restituere reveretis neque salva vltis dimittere, cum tamen nos non hiis similia, ymmo multo maiora et magna |lia| legitime per nos arestata, in favorem vestrum frequenter restituere mandavimus et in antea mandare vel saltim iudicium equitatis facere sumus presto. Dummodo sentiremus et nobis (ex nomine^g) notarentur, hii nostri subditi, ad quos occasionem haberetis et respectum, sed heu nobis vestri parte non sit ita ex adverso, nam licet noscamus et vobis notemus nominatim, hos qui erga nos et nostros rapinas comisissent, non tamen eos ad restitutionem faciendam inducitis, nec ad iudicium equitatis de ipsos faciendum vos exhibetis. Quinymo occasione receptorum vestrorum ne[...^h]entes aliquem nostrum super eisdem incusare et notare, que forte super vestigio nostrorum aliquis alter rap[uitⁱ] et recepit, memorata nostrorum bona tenere permitatis arestata. Quocirca sinceritatem vestram desideriosis rogamus affectibus, quatenus huiusmodi equos, boves et currus predictis nostris subditis restitui faciatis et intercipere velitis, ut talis modi inequitatibus, iniuriis et incomodis per vestros opprimantur ad evitandum displicencias inter ipsos suscitandum ampliore pro multum grata complacencia nobis in eo ostendenda. Datum in Juueniwladislauia ipso die sancte Trinitatis anno Domini millesimo quadingentesimo decimo octavo.

Ad relacionem Sbignei scolastici et | canonici Sandomiriensis, aule regis prothonotarii³.

^a Inicjał wysokości ok. 5 wersów, wysunięty w lewo.

^b Inicjał wysokości ok. 2 wersów.

^c Inicjał wysokości ok. 7 wersów.

^d Inicjał wysokości ok. wersów.

^e Inicjał wysokości ok. 8 wersów, wysunięty na lewy margines.

^f Inicjał wysokości ok. 2 wersów.

^g Nadpisane ze znakiem wstawienia.

^h Ubytek, brak 2 lub 3 liter.

ⁱ Jw.

¹ Michał Kūchmeister von Sternberg, wójt Nowej Marchii 1410, wielki marszałek 1411–1414, wielki mistrz 1414–1422, komtur gniewski 1422, zm. 1423 (W. Nöbel, Michael Kūchmeister. Hochmeister des Deutschen Ordens 1414–1422, Marburg 1969; Hochmeister, s. 119–121; Jähnig, s. 290, 292, 303, 318; Heckmann, s. 152, 210, 396, 405, 555).

² Gotfryd von Rodenberg, kompan wielkiego szatnego 1413–1414, komtur brodnicki 1417–1419, wójt rogoziński i pokrzywieński 1419–1420, komtur kowalewski i wójt lipieniecki 1426–1430, komtur golubski 1433–1436 (Jähnig, s. 298, 304, 306, 318, 320; Heckmann, s. 220, 320, 448, 460, 466, 484, 582).

³ Zbigniew Oleśnicki (starszy) h. Dębno, pisarz i sekretarz (protonotariusz) królewski, kanonik i prałat licznych kapituł, biskup krakowski od 1423, kardynał św. Pryska, zm. 1455 (PSB 23, s. 784–786; SulkowskaDokumenty, s. 244–245; M. Koczerska, Zbigniew Oleśnicki i Kościół krakowski w czasach jego pontyfikatu [1423–1455], Warszawa 2004).